

ממ:

עין משפט
נר מצוה

כד א ב ג מ" פ"ד מה' עבודת יוה"כ הלכה א:
כה ד מ" שס פ"ה הלכה י:
כו ה מ" פ"ב מהלכות קרבן שפח הלכה יד:
כז ו מ" פ"ב מהלכות נצורים הלכה ח (נזש"ע)
י"ד ימנן שחא סעיף כז):

סוף דע"י

הוֹבֵא אֶת הַמִּסֵּכָה

רבינו חננאל

גבי מנחת חוטם נח קחמל קין
עודם קשה יותר קחמל חוטם
אלה קשה לקמיה קחמל לפי שאין
מגובלת אין יכול להשוות בשעת
קמיה אבל צער אין לו:
שאני הרם ירידיה שוה שוה בספחה.
מכאן יש לדקדק דהא
דקחמל רבא צמזובה (וכ"ק דף עו):
זה צנה אב כל מקום שצמזם שוה
אינו אלא להוציא את הכלאים היינו
זה [דספח] כדאמרין הכא דליפני
מקשה שוה דפטור חמור וצמזובה
מנייה צננין אב דרבא לפטור חמור
אסתרין דצננין אב פטורין לא בענעל
וכו' ולא כמו שפירש"י צננין אב
ואת צנו (חולין דף עח.) צננין אב
דרבא משה צננין ושוה עינים עד
שיהא אביו ואמו שניהם צננין או
שניהם עינים ועוד קשה לפירוש
מהיה צמזובה גופה דפריך ההם ולר
ועיבדו מן הטמא דלא כרבי יהושע ד

ס' ישנים

[illegible]

דלפיטן ליה משאר קדשים דמחש
יג"ש וזן כג כג קאמר לה בפי
חיה שחטה וטריפה ועוד רבי א
יבשר ופרש הוי פז גמור ויהי
יבכשרא דיקולא דלפיטן שה
האחרים לנד מכלאים ועוד בכל
כלאים במרובה ואמאי מחייב רבי
דמרווחי ורבי שמיר ג"ש ויב

(א) ליל עד שחרית קשה דמיניה סי'

הוציאו לו פרק חמישי יומא

והאיכה כפיצה. ומה שמקשה ר"י דכפ' קמא דמנחות (דף י"א.)
אמרין גבי מנחת מאפה ומנחת ומנחת וז' היא
עבודה קשה שבמקדש ובפרק כל המנחות באות מזה (שם דף נ"ד.)
אמרין אין לך קשה לקמיה יותר ממנחת חוטא נראה לי דהך ג'

דקא חשיב הכא עבודות קשות הם
לסלקן לעשות שיש בהן זכר מליקה
למליק צפורנו למחוק המפרק וכן
מקילה דמנחת מחלף שיש לו זכר
לסלקן למחוק גדולו מלמעלה ובאצט
קטנה מלמעלה ולהשוות דבר קשה וכן
בחספיה דמפרש שטות הבין כשינוי
וטויד מפרש לקמן שהיה צריך ליסור
מחד שלא יכזה מחוס המליק אכל
גבי מנחת חוטט לא קאמר אין לך
עבודה קשה יותר ממנחת חוטט
אאלא קשה לקמיה קאמר לפי שאין
מגובלת אין יכול להשוות בשעת
קמיה אכל זכר אין לו:

שְׂאֵנִי הָתֵם דִּילִיף שֶׁהָ שֶׁהָ פִּסְחָה.
מִכָּאן שֶׁנֶּחֱמָה לְדַקְדָּק דִּלְכָּא
דְּקֻאמֶר רֵבִי זְמוּרָה (בִּיק דף עו)
וְהָ בָּנָה אֶבְרָם כֹּל מִקּוֹס שְׂחֻמָּה שֶׁ
אִינִי אֵלֶּה לְהוֹיָא אֶת הַכֹּלָאִים הֵינִי
שֶׁהָ (דַּפְסָן) דְּקֻאמֶרִין כֹּהֵל דִּלִּפְיִן
מִינִינִי שֶׁהָ דַּפְטֵר חֲמֹר וּבְמִזְמוּרָה
מִסְתַּקִּין דְּבִינֵן אֶל דִּלְכָּא לִפְטֵר חֲמֹר
אִיעֲטֵרִין וְיִמְחֹק אֶין פִּדְיִן לֵאלֹהֵי כְּעֵגֶל
וְכוֹי וְלֹא כִמוֹ שִׁפְרִישׁ צִדְקָה אִינִי
וְהָתֵם בְּנֵי (תַּלְמִיד דף עח) דְּבִינֵן אֶבְרָם
דִּלְכָּא מִשֶּׁהָ כְּסִימָה וְהָתֵם עוֹסֵם עַל
שִׁיבָה אֶבְרָם וְחִמֹּה כְּסִימָה כְּסִימָה
שִׁיבָה עוֹסֵם וְעוֹד קָשָׁה לִפְרֹשׁ

ממשה'הא דמרוגה גופה דפרין ההם ולרבי אלעזר דמחיר ככללים מפסיק
הטעם ודלג' כרבי יוחנן דפי' יוחנן דא ר' יוחנן עסקא משה כשבים ו
הוסיף על ק' גורא' כמו שפירשינא דמשה דרבי יוחנן נפקא אכל חימה דרבי
יוסי' ודקאמר דמשה כלן פ' ויגמר הלן פ' מה הלן פרט לז' מה הפס
ששוחט'ה עוד דבאותו ואת בנו דכתיב ציה' שה למעט עריפה כמו שה
ואת בנו ומתירבה אלמה פני' איתו ואת בנו נושא עטריפה ואפס
אכל ממעמט'ה אכל ממעמט'ה אכל פטר לא באותו ואת בנו ולא כשחלמי' שחלו
ממחירי אלעזר דמחיר ככללים לפדות ומוקי' וכן דרבא כשחלמי' שחלו
למחירי אלעזר ככלל פ' דרבא י'ל' ליתא דלחטרי' למעט' למעט' למעט' למעט'
שה ינייה דהאמר כשמעמא דפר שחט' נמי מיקרי פר ו
הפני' מפסח דכתיב' שה מחיר' זכ' כן שנה יהיה לנס מן הכנעני' ו
ההני' דמחירי' שחט' ע' שה' איתו ככש ואיתו ככשה דמגזירה שיה לא היה
איתו מרבינ' לז' מה מחדשה פסדה ריה לא ואפס
אלגרי' אכל מבני' אז דמן הכנעני' ממעט' שפיר לגזירה' דפסח לא

והוא עו ואפי' דהאי קרא דמן הכנשים במזרים נהגו ועדיין לא נהא
אלא וזו נהא אב שבתה ש' ובתא אללו מן הכנשים כל מקום שנאמר
י' מימי המצר קדשים נראה י' דליתרין לכדרשין בפרק שני דזבחה
במזבח שפר הפר שבת דבר אין י' אלא קדשי קדשים קדשים קלים
ואף על גב דפרין עלה מכל הזבחים שנשחיר בהם כיום חללה
שטה נהי דכל הוימיו לא בעיין שיהא חס קבלה מיהו גמר מימיה
והשתא ניחא לרבי אבהו אפי' דשני ככלאם ולא מוקי ביון
קבלה ש' והאמר הלן לא מה ללן פרט כל השמות אללו לאו דווקא
כיוולס יחד דהא עגל וזיה וני לא נפקי מגוריהו שם אלא ממנשמעת
אב לא הוי אלא מכלאם וא"מ מכל מקום לימי בגיירה שיהא דשהיה
וסימה דקא דייק מתרובה גיין אב דרבה למי י' אי לקדשים
אב דרבה הוי ניחא ליה ואמאי כן לא כחצ בקדשים אב דגניא
ר' יחק דרך הגמרא לקשות כן לפי מה שלא פירש רבא בזבחה
מילתא מתדשים אלא מתמרה אמריי אפילו י' אמרייהו הכי לא ניחא

(מכאן דף מ: וזרם מסכת קידושין (דף ג:) גבי כסף קידושי מנה) ק"ל בכוונות בפרק אלו נערות (מכאן דף מ: יסג) לדמותו הו' אלף גמרא אפילו את"ל נדושת ופגם מקרא אחרתא נפקא לא מני למיני' פירושיה דכרה לס' ואין להאריך כלן בזה ולא יענהו מאי קשה מה מקדשים ינחא הא דקאמר אי לקדשים אי לא הוה כחז בהדיא דאפי' שפיר מהכא דקדשים מקדשים גמירין בהיקשא דוחא' המורה לעולה בנכלאים מהו לפדות נדמה והא כלאים לא ממעטינן מגוריה שיה' אלף לרבויה מתפרה פתרה ואתא ביין אל' לא למעוטה מהשחא נמי

[illegible]

כִּילָד הוּא עוֹשֶׂה. הַמִּינִי שֵׁנִי שִׁפְסִים מִן הַבֵּן לְתוֹן חֲסִינוּ אֲחֻזָּה אֶת הַבֵּן בְּרֵאשִׁי אֲנִי מִלְּפָנֶיךָ אֶת הַמַּחֲמָה בְּחֵן יִידֵה שֶׁל בֶּן כֻּלָּם בֵּין זְרוּעוֹתָיו וּמַעֲלָה בְּשֵׁי גִדְלוֹ וּמוֹשָׁר אֶת יִידֵה בְּגִדְלוֹ לְדַד גּוֹפֵה מִטַּעַם מַעֲט עַד שִׁמְעִי רֵאשִׁי אֶת לִבִּי אֵילִי יִידֵה שֶׁל יִידֵה וּמַחֲמָה מִנִּיעַ לְגִזְוֵה אֶת יִידֵה וּמַחֲמָה וּמַחֲמָה

דך דאס למוך חפניו וזכרה על
הגוללים: ימינו. על הפסח מי
שראש לימנת ומושך דיו ממנו מי
שראש לימנת עת שחט: ואס איסא.
ללאחר שחטה נמי קרין ציה על
הסע עד שזינק מיצולא ליה: ואס
ימעת ציט. אס צנו מוויין לרימעת
ולמשך אס: דייס: מייס: משה.
צער שהויימו קימת ימעתו ולא
משיטת: אין פודין. פער תמור: ולא.
צגול ולא כחיש. דשא תכני: ולא.
צשה שחטה: ולא ככלאס. דעו
ורחל ואע"ג דמשי דלדיו הוא שח:
ולא כחיש. דמשי וצביה. קמז מיהת ולא
צשחטה אלמא שחטה לאו שח: הוא:
ובא"ל

בדמו של פר רבי אמי אמר בפר ולא בדמו של פר ואפילו בדמו של פר אייתיביה רבי אמי לרבי יצחק ידיהן ממנו עד שישחט ואם איתא עד שיהרוק מיבעי תיב: ²מהיות משה מחיותה דשה מתיב מר וזוטרא ולא בחיה ולא בשחוטא ולא בטריפה ולא בכלאים ואני התם דיליף ³שה שה מפסח ⁴אי מה להלן זכר אן זכר תם ובן שנה ת"ל ⁵תפדה תפדה ריבה ה אפילו כולחו נמי אם כן שה מאי אהני ליה אייתיביה

השואל שם צנין אב דרבה למאי אחא ומשני לטומא שגלג מן הטבור קרי ליה נפקא שמע דבנין אב דרבה לא נפקא נטמא כסבין וסה פריש צנין אב וכן בג פ"ק דכבוהות דף י"ב.) קרי ליה גזירה תהלו וכו' ועוד מאי שנה דנקט רבא להוילא כלאים טפי מטריפה ו"ו ממעט" כלאים אי לאו דכמיז או שה לרבות ההלאים נדאיתא כפ' ר"ש לא פטור גזריפה אלא משום דשטעה שאינה ראויה לא שמה וכו' וכן רבי יוחנן ואמאי משיב דב' וכו' מוכר את הטריפה וכו' מן הטבור מנה ליה ידאן פירין בשטעהו וטריפה ועוד כי פריך הטריפה וליכא למימר דהני כלל צנין אב נפקא ממשמעותא דשה צנין אב דרבה וגזירה שוב לאו חזק מתנא היה אלא דמריבוי העוים תקמו והשחא צנין אב דרבה נפיק מיתורא דמן הכבשים וכן מסביר למעטי כלאים דהוא שרינ לה כרבי אלעזר אי לאו משום דגזריפה ושטעה מיקורא שה ולא מרבינ להו כלאים מסביר להו

אֲנִי טָרִיחַ דְּמַשְׁאָר קֳדָשִׁים וּנְפָקָא דְּמַמְעֻטִּין בְּהוּ לְנֵאמָר מַשְׁוֹר אֶב כֶּסֶף
קֳדָשִׁים מִ"מ בְּתַר דִּנְכֵּתוֹ קֳדָשִׁים לֹא אֲנִי טָרִיחַ לְמִיכַת בְּהוּ לְהֵאָר קֳרָא
אִינוּ אֵלֶּה הַלְוִיִּם הַכֹּהֲנִים וְאֵם תִּתְּמַר תִּתְּמַר דְּלִמְכִּי בְּהוּ קֳרָא לְמַה
(דף קס"ה) הַלְוִיִּם אֵלֶּה הָעַר וְאַחַר כֵּן קָבֵל דְּמו פְּסוּל שְׂמַחְמֵי וְאֵם
נִינִי דְּלִמְכִּי זִכַּר תִּתִּין בֵּן שְׁנֵי יִיבֵה לְכֵס שִׁיבֵה כָּל הַיְּיִוּוּתֵי וְאֵם
וְיִזְכֵּק הֵם אֲלֵהֶם לֹא בְּעִינִן שְׁלֵם שְׂבַעַת וְיִזְכֵּק וּמַשְׁי תִּתְּמַר אֲבָן
אֲמַר סָתוּם אֵם הַמְּפֹרָשׁ כִּיּוֹן דְּגַלִּי לֵן בְּשַׁר דְּנַעֲנִין שִׁיבֵה אֵם שְׂבַעַת
כִּי לְפַטֵּר תִּתְּמַר אֲסַר בְּחִזְרֵי מַגִּירֵה שׁוֹר וְאֵם דְּקִאָרֵה תִּתְּמַר תִּתְּמַר
לְכֹהֲנִים לֹא מַגִּירֵה שׁוֹר וּנְפָקָא אֵלֶּה מַגִּירֵה אֲבָן אֵלֶּה יִתְּחֵה לִיבֵה לְכֹהֲנִים
שׁוֹר וְיִתְּחֵה נְמִי הֵאָר לְדֹחֹת וְאֵם בְּנוּ יִיבֵה בְּעִירִיבֵה וְכֵן תְּשַׁלְּמוּ ד' וְה'
וְהַלְוִיִּם פְּדִיּוֹן פְּטֵר תִּתְּמַר ש' לִיבֵה דִּדְרֵה לֹא מוֹשַׁבֵּה לְגִירֵה
הֵדִיא אֲבָן בְּהוּ מַמְעֻט דִּיא לֹא הוּא כִּתְבָּה בְּהוּ בְּדִידֵה אֵלֶּה לְפִינִי
וְהוּא מִיּוֹמָה מְשַׁלְּמוֹ וְכֵן הַעֲשֵׂה דִּידֵה לְרִיךְ לְמַעֲשֵׂי לְכֹהֲנִים בְּנִיבֵה
אֲבָן שׁוֹר וְהוּא אִי לְקֳדָשִׁים וְיִתְּחֵה דְּמֵן הַכְּכָשִׁים וְכֵן הַעֲשֵׂה מִיּוֹמָה לְכֹהֲנִים

יהא כהדיא כתב כהו וי' האי גוונא איכא בכחיות כפרק נערה
לחיותה הוי א' מנשות ופגם ואף עב גב דנשות ופגם וסייח לא
מקדושין דא' צ"י משר לא למנוול ועולה שחין אללא לרווחא קאמר
כקף קדושים מהמש דמה להן שן אכזי שייך בגוויהו מייח' יא
יא דמרוכה דאפילו לא אי מייחר מן הכבשים אללא משום דגמירין
הוה אגמירין נה' דלאיערין מן הכבשים לגופיה קדשים גמירין
גו' וא"ח מאי קביעיל ליה כפ' דכדכורות ודף י"ג. לרבנן דאסרי
במזבן אבא וזא וזא כן דמה מהיכלא מייח' י"ג כיון דכלליה הוי מיסתבר
מה מגריה שוה ונימא דג"ש דווקא ולא דכלליה מתפדה תפדה:
איחיותה

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) לְקַחְתָּן נָכוֹן: (ב) וְלַעֲמִיל
עַם: וְזָכוּתִי עִד: מִנְחֹת יִשְׂרָאֵל:
(ג) וּמִנְחֹת עוֹלָם: (ד) וְלֹא יִתְּקֶן
מִפָּהֶם: (ה) נִיטָן כֶּה: פִּסְחִים:
(ו) פֶּסַח: (ז) כִּיךָ עַם: עִדִּי:
(ח) כְּסוּדוֹת יִב: וְחֹלֶיךָ עִדִּי:
(ט) וְחֹלֶיךָ מִלֵּךְ: (י) וְכִיךָ
עוֹלָם: (י) וְשִׁמְיִי יִב:

תורה אור השלם

בזאת יבא אהרן אל
הקדש במר בן כפר לחטאת
אילו לעלה: וירקע טו
וּאִם יִמְעַט הַבֵּית מוֹדֵית
וְשֵׁהוּ וּלְקַח הוּא וְשִׁכְנו
הַקֶּרֶב אֶל בֵּיתוֹ בְּמִכְסֵת
פֶּשֶׁת אִישׁ לִפִּי אֲכָלוֹ תִכְסֹו
עַל הַשֹּׁהַ: שְׁמוֹת יב ד
וְכֹל פֶּטֶר חֲמֵר תִּפְדֶּה
וְשֵׁהוּ וְאִם לֹא תִפְדֶּה
עֲרֻפְתּוֹ וְכֹל בְּכוֹר אָדָם
בְּכִנְיָן תִּפְדֶּה: שְׁמוֹת יג ג

הנהרות הב"ח

(ט) גם 'שאני התם דלתיכ'.

הנהגות הגר"א

א] גם' כשיני ומערה כגדלו
תוך חפציו. כל'ל ושבתים
מגיד בעגולים (וערמכ'ס
מלכות עבודה ייה"כ פ"ד
הלכה א' ויכלח"מ שס):

תום' ישנים (המשקל)

[illegible]

ים חזינו לחילק איבער
פסק ויהא ילא פסק חזרים
דעס כי אם דער שווארץ
אנגד חתן חזים ואיחורים
און דאדער פסק דורות
אויף דא דאדער פסק
אויף דא דאדער פסק
אויף דא דאדער פסק